

for rimeligt, at grundejeren kun én gang skal have krav på foranstaltninger efter loven, idet ministeren dog jf. ovenfor kan forlænge betalingsfristen.

Hvis omvendt oprydningen ikke påbegyndes inden for det meddelte tidspunkt, fastslås det med bestemmelsen i stk. 3, at egenbetalingen forrentes, indtil oprydningen påbegyndes. Det står også grundejeren frit for at trække begæringen tilbage. Han kan da ikke på et senere tidspunkt påny begære en oprydning, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, eksempelvis at myndighederne endnu ikke har gennemført undersøgelser.

Af bestemmelsen i stk. 4 fremgår, at ministeren - bortset fra de tilfælde, hvor oprydningen forsinkes i forhold til det lovede - kan beslutte at gennemføre en oprydning, selvom grundejeren trækker sin begæring om oprydning tilbage.

Forslaget er begrundet i, at ministeriet eksempelvis kan blive mødt med erstatningskrav som følge af indgåede kontrakter om oprydningens gennemførelse. Overstiger et sådant erstatningskrav egenbetalingen, findes det rimeligt, at oprydningsarbejdet kan gennemføres, uanset om grundejeren på et sent tidspunkt ombestemmer sig. Myndighederne kan ligeledes have en interesse i at gennemføre oprydningen, såfremt grundejerens begæring om oprydning af hans ejendom har resulteret i, at der iværksættes en samlet oprydning af et helt depot, omfattende flere ejendomme. Det følger af bestemmelsen i stk. 2, at grundejeren frit kan trække en begæring om oprydning tilbage, når der endnu ikke er indbetalt egenbetaling.

Såfremt det besluttes, at en oprydning ikke skal gennemføres, fremgår det endvidere af bestemmelsen, at ministeren skal beslutte, om egenbetalingen kan frigives helt eller delvist. Der skal herved lægges vægt på, om og i givet fald hvor mange udgifter, ministeriet har afholdt i anledning af sagen. Der tænkes her eksempelvis på udgifter til ekstern bistand, erstatningskrav o. lign. Det foreslås, at der ikke tillægges renter ved frigivelsen, da myndighederne under alle omstændigheder på dette sene tidspunkt har iværksat en større arbejdsproces.

Som allerede nævnt ovenfor, kan en vurdering af konkrete sager føre til, at oprydninger slet ikke skal gennemføres, fordi det ikke er miljø- eller sundhedsmæssigt nødvendigt. Det kan også af samme grunde tænkes, at der på trods af en oprydning fortsat er en (dybereliggende) forurening på ejendommen, eller at en fuldstændig oprydning ikke umiddelbart er mulig, fordi forureningen eksempelvis ligger under bygningen. I sådanne tilfælde foreslås det i stk. 5, at miljøministeren skal udstede en erklæring om, at forureningen er uden betydning for anvendel-

sen af grunden til helårsboligformål. I erklæringen angives tillige, at det offentlige vil afholde alle udgifter, som udløses af forureningens skadelige virkninger for grundvandet. En sådan erklæring medfører ikke i sig selv, at ejendomme, der er registreret som affaldsdepot, ikke længere vil være underlagt de anvendelsesbegrænsninger, der følger af denne lov, men erklæringen vil kunne bruges som dokumentation overfor senere købere af ejendommen.

Af bestemmelsen i stk. 6 følger, at der ved delvis oprydning skal træffes beslutning om, hvorvidt der fortsat skal være en garanti for oprydning. Dette kan være aktuelt ved forureninger, der ligger under bygninger, og som derfor først vil kunne fjernes, når bygningen er nedrevet.

Endvidere fremgår det af stk. 7, at grundejeren skal orienteres om den foretagne oprydning, når denne sker på ejendomme, der ikke er registrerede som affaldsdepot. For ejendomme, der er registreret efter affaldsdepotloven, skal det besluttes, om registrering skal afmeldes eller der i øvrigt skal træffes anden beslutning, jf. bemærkningerne til stk. 8.

Med bestemmelsen i stk. 8 bemyndiges ministeren til at fastsætte regler, der fraviger affaldsdepotlovens regler om afmelding, aflysning af tinglysning og frigivelse.

Forureninger, der er placeret således, at de ikke udgør en fare for hverken overfladeaktiviteter eller grund- eller overfladevand, vil ikke blive ryddet op efter forslaget, men der vil, jf. bestemmelserne i stk. 5, blive udstedt en erklæring om, at forureningen er uden betydning for en anvendelse af grunden til helårsboligformål.

Det samme gælder som oftest forureninger, der udelukkende udgør en trussel mod grundvand eller overfladevand.

I henhold til gældende praksis efter affaldsdepotloven sker der imidlertid ingen afmelding af registreringen af sådanne forureninger. I førstnævnte situation sikrer registreringen, at der ikke uden kontrol sker eksempelvis dybe udgravninger. I sidstnævnte situation vil der på et tidspunkt antageligt skulle gennemføres afværgeforanstaltninger efter affaldsdepotloven efter dennes prioritering af oprydningsindsatsen.

Dokumenterer undersøgelser i henhold til værditabsordningen, at forureningen er stabil og derfor ikke skal fjernes, taler hensynet til at imødegå værditab på sådanne ejendomme, at en registrering efter affaldsdepotloven afmeldes. Såfremt grundejeren i forbindelse med eventuelle dybe udgravninger støder på en forurening, er grundejeren forpligtet til at anmelde dette til myndighederne, jf. affaldsdepotlovens §§ 19 og 20 og miljøbeskyttelseslovens § 21. Be-